

РЕШЕНИЕ

№ 2678

гр. София, 19.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 20.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **11765** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс ДОПК във връзка с чл.145 и следващите от АПК. Образувано е след постановяване на Решение № 11797 от 19.12.2022г. по адм. д. № 1073/2022г. на Върховен Административен съд, осмо отделение, с което е отменено Решение № 6547/10.11.2021г. на Административен съд – София град, постановено по адм. д. № 8130 по описа на съда за 2020 година и делото е върнато за разглеждане от друг състав на съда, при спазване дадените указания в мотивите.

Образувано е по жалба от „Т. М.“ – ООД - [населено място], представлявано от управителя Д. Х. Б. срещу Ревизионен акт № Р-22222518005510-091-001/10.03.2020г., издаден от Й. Д. М. – орган, възложил ревизията и Й. Т. Й. - З. - ръководител на ревизията потвърден с Решение № 1002/25.06.2020г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" С., с който на дружеството са определени допълнителни задължения за корпоративен данък /КД/ по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ в размер на 159 465,90 лв. и са начислени лихви в размер на 38 739,95 лв. за 2015г., 2016г. и 2017г.; данък по реда на чл. 195 от ЗКПО за 2015г., 2016г. и 2017г. в размер на 16 344,00 лв. и лихви в размер на 5 122,82 лв.; данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за периодите 2015г., 2016г., 2017г. и 2018г. в размер на 327 357,47 лв. и лихви в размер на 92 705,54 лв.; данък по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, вследствие на доначислен данък добавена стойност /ДДС/ в размер на 148 258,84 лв. и отказано

право на приспадане на данъчен кредит за периодите от м. 01.2016г. до м. 08.2018г. в размер на 1 522 965,12 лв. и лихви в размер на 617 168,17 лв. В жалбата се излагат редица доводи, в това число за незаконосъобразност на РА, като постановен при съществени процесуални нарушения и при неспазване на материалния закон. Твърди се, че доказателствата в производството не са обсъдени обективно и не са взети под внимание от органите по приходите. Излагат се доводи, че представените в хода на ревизията документи доказват реално извършени доставки. Прави се искане да бъде отменен като незаконосъобразен и необоснован обжалвания РА.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата, прави искане за отмяна на РА като неправилен и незаконосъобразен. Претендира присъждане на направените по делото съдебни разноски.

Ответната страна Директорът на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна и недоказана. В съдебно заседание излага съображения, за правилност и законосъобразност на действията на административните органи по извършване на проверка, въз основа на което се твърди, че е извършен правилен анализ на доказателства в проведеното административното производство, от които законосъобразно се достига и до установените в РА обстоятелства. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски.

Представителят на СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна и недоказана, а ревизионният акт е законосъобразен и не са налице основания за отмяната му.

Относно допустимостта:

Атакуваният акт е от категорията актове, за които изрично е предвидено обжалване пред съд, съгласно чл.156 ал.1 от ДОПК. Оспореният ревизионен акт е връчен на жалбоподателя по електронен път по реда на чл. 29 ал.4 от ДОПК. Жалбата до директора на Дирекция "Обжалване и данъчно - осигурителна практика" при ЦУ на НАП е подадена чрез административния орган до съда с вх.№2553-03-334/22.04.2020г., по регистъра на ТД на НАП – [населено място]. Жалбоподателят има правен интерес от обжалване на РА, поради което жалбата е процесуално допустима. Решение №1002/25.06.2020г. на Директора на Дирекция "Обжалване и данъчно - осигурителна практика" при ЦУ на НАП е връчено по електронен път на 29.06.2020г. Жалба с вх.№53-04-555 адресирана до АССГ срещу Решението и РА е подадена на 13.07.2020г., т.е. в законния 14-дневен срок.

Ето защо, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейните права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

От фактическа страна, съдът приема за установено, че:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22222518005510-020-001 от 11.09.2018г. изменяна със Заповеди Р- 22222518005510-020-002/ 19.11.2018г., Р-22222518005510-020-003/18.12.2018г., Р-22222518005510-020-004/12.02.2019г., Р-22222518005510-020-005/09.04.2019г., е възложена ревизия на жалбоподателя за установяване на задължения за установяване на задълженията на дружеството за корпоративен данък, данък върху представителните разходи, данък върху социалните разходи в натура, данък върху дивидентите и ликвидационните дялове, данък върху

доходите на чуждестранните юридически лица, данък върху разходите в натура, обвързани с лично ползване по чл. 204, ал. 1, т. 4 от ЗКПО за 2016 и 2017г.; данък върху доходите на физическите лица от свободни професии, граждански договори и трудови и приравнени отношения за периодите 01.01.2016г. – 31.08.2018г.; данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за периодите 01.01.2015г. – 30.09.2018г.; данък върху добавената стойност за периода 01.01.2016г. – 31.08.2018г.; задължения за ДОО, ЗО и ДЗПО-УПФ като осигурител за периодите 01.01.2016г. - 31.08.2018г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22222518005510-092-001 от 20.12.2019г., подписан от екип от ревизори: Й. Т. Й.-З. - Главен инспектор по приходите (ръководител на ревизията), М. В. Д.-И. - Главен инспектор по приходите, И. П. А. - Главен инспектор по приходите, Е. К. Т.-М. - Главен инспектор по приходите, Д. Х. В. - Главен инспектор по приходите. В законоустановения срок задълженото лице е подало възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК. Ревизиращият екип е преценил възражението като основателно в частта на извършеното преобразуване на счетоводния финансов резултат на жалбоподателя за данъчен период 2016г. с оспорен разход в размер на 50 000,00 лв. по предварителен договор от 25.01.2016г. за продажба на недвижим имот. В останалата част възражението е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с Ревизионен акт № Р- 22222518005510-091-001 от 10.03.2020г., издаден на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК от Й. Д. М. на длъжност Началник на отдел, възложил ревизията и Й. Т. Й.-З. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 07.04.2020г.

Ревизията е първа за оспорените периоди и данъчни задължения.

В срока по чл.152 ал.1 от ДОПК от ревизирания субект до директора на Дирекция "Обжалване и данъчно - осигурителна практика" при ЦУ на НАП е постъпила жалба срещу констатациите на органа по приходите в РА, с вх.№ 2553-03-334/22.04.2020г., по регистъра на НАП – [населено място]. С жалбата е оспорен РА в частта, в която по отношение на ревизираното дружество са определени допълнителни задължения за корпоративен данък по ЗКПО в размер на 159 465,90 лв. и са начислени лихви в размер на 38 739, 95 лв. за 2015г., 2016г., 2017г.; данък по реда на чл. 195 по ЗКПО за 2015г., 2016г., 2017г. в размер на 16 344, 00 лв. и лихви в размер на 5 122,82 лв.; данък по ЗДДФЛ за периодите 2015г., 2016г., 2017г. и 2018г. в размер на 327 357,47 лв. и лихви в размер на 92 705, 54 лв.; данък по ЗДДС, вследствие доначислен ДДС в размер на 148 258,84 лв. и отказано право на приспадане на данъчен кредит за периодите м. 01.2016г. до м. 08.2018г. в размер на 1 522 965,12 лв. и лихви в размер на 617 168,17 лв. С Решение № 1002/25.06.2020г., на Директора на Дирекция "ОДОП" С., при ЦУ на НАП ревизионен акт е потвърден изцяло в оспорената му част.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган в съответствие с изискванията на чл. 119, ал. 2 и чл. 118, ал. 2 от ДОПК и приетите по делото Заповед № РД-01-5/03.01.2017г. и РД-01-2047/31.10.2019г. на Директора на ТД –НАП С., с която са определени служителите, които да изпълняват функции на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

Решение № 1002/25.06.2020г., на Директора на Дирекция "ОДОП" С., при ЦУ на НАП е подписано от Н. К. – директор на Дирекция "ОДОП" - С..

Установено е, че през процесните периоди дейността на жалбоподателя е изкупуване и преработка на пшеница и производство от нея на брашна и производни.

Дружеството извършва дейността си от административен офис в [населено място], производствен комплекс в [населено място], [община], както и складове и обекти в страната.

С цел установяване на факти и обстоятелства, релевантни за данъчното облагане, са изготвени искания за представяне на документи и писмени обяснения, връчени на обявения от лицето електронен адрес.

В хода на ревизията са предприети редица процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД, неразделна част от издадения РА. Изложени са предприетите от органа по приходите действия, както и установената фактическа обстановка и събраните доказателствени средства.

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане, на дружеството са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице. На основание чл. 115 от ДОПК са направени проверки на място в счетоводния офис на дружеството. В хода на ревизията е проведен и телефонен разговор с Р. Р. – пълномощник и главен счетоводител на „Топаз Мел“ ООД, за което е съставен Протокол №1593694/10.04.2019г.

В съответствие с чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на физически и юридически лица. За резултатите от проверките са съставени протоколи, които са описани в РД, неразделна част от РА.

На основание чл. 46 от ДОПК е иницирана проверка по делегация в производствена база в [населено място]. В хода на ревизията по повод отправено Искане до Специализирана прокуратура е осигурен достъп на ревизиращия екип до иззети документи във връзка с образувана прокурорска преписка № 1140/2018г. Изпратената от Специализирана прокуратура информация както и протоколи за проведени разпити на свидетели, са подробно описани в констативната част на РД.

На основание чл. 47 от ДОПК са отправени Искания за извършване на действия от други контролни органи - Изпълнителна агенция „Морска администрация“, СДВР, отдел ИОАБ, Регионална дирекция по горите Б..

На основание чл. 37, ал. 5 и чл. 57 от ДОПК са изготвени искания за предоставяне на документи и писмени обяснения от трети лица: банки „Интернешънъл Асет Банк“ АД, „Юробанк България“ АД, „Уникредит Лизинг“ ЕАД; превозвачи: „Домино Транс“ ООД, ВИК[ЕИК], „Див Транс“ ООД, ЕИК[ЕИК], „Ваманд“ ЕООД, ВИК[ЕИК], „Топаз Транс“ ЕООД, ВИК[ЕИК], „Кутаков 2“ ЕООД, „Мильо 2007“ ЕООД, ЕТ „Асорт-Георги Петров“, „Митос БГ“ ЕООД и до Б. Х..

Във връзка с декларираните от дружеството ВОД е извършен обмен на информация със съответните приходни администрации в ЕС. Получени са отговори, които ведно със съпътстващите доклади към формуляр SCAC, са подробно описани в РД.

Приобщени са: договор от 12.04.2017г. на английски език сключен между LAMAR HOLIDAYS LLC и „Топаз Мел“ ООД; фактура № 8091 от 25.04.2017г. и договор от 05.01.2017г., сключен със SAS OFF SHORE -Л..

С Протоколи № 0811393/18.02.2019г. и № 0811393/18.11.2019г. към административната преписка са приложени доказателства за организиране на промоционална игра на мастика „К.“ и документи от Изпълнителна агенция „Морска администрация“ [населено място]. Извършени са проверки и в интернет сайтове.

След анализ на събраните доказателства органите по приходите са приели, че са налице основания за коригиране на декларираните от дружеството резултати за облагане с корпоративен данък и данък върху добавената стойност, както следва:

За 2015г. жалбоподателят е декларирал счетоводен финансов резултат - печалба, в размер на 1 091 339,90 лева, данъчен финансов резултат - печалба на стойност 1 440 168,41 лева и дължим корпоративен данък - 144 016,84 лева. Този финансов резултат вследствие извършената ревизия е коригиран, като са определени данъчен финансов резултат данъчна печалба в размер на 1 619 595,20 лева, дължим корпоративен данък от 160 959,52 лева и лихва за забава равна на 18 156,79 лева.

За 2016г. жалбоподателят е декларирал счетоводен финансов резултат - печалба, в размер на 1 258 761 лева, данъчен финансов резултат - печалба от 1 509 571, 98 лева и дължим корпоративен данък - 150 571,98 лева.

При ревизията административният орган е счел, че финансовият резултат следва да бъде коригиран със сумата 359 779,70 лева. Определени са данъчен финансов резултат данъчна печалба в размер на 1 869 351,68 лева, дължим корпоративен данък 185 935,17 лева и лихва за забава в размер на 10 813,44 лева.

За 2017г. жалбоподателят е декларирал счетоводен финансов резултат - печалба, в размер на 1 970 662,98 лева, данъчен финансов резултат - печалба от 2 177 406,37 лева и дължим корпоративен данък - 217 740,64 лева. Декларираните от жалбоподателя резултати са коригирани както следва: финансовият резултат е коригиран със сумата от 1 055 452,51 лева; определен е данъчен финансов резултат печалба в размер на 3 232 858,88 лева; дължим корпоративен данък 323 285,89 лева и лихва за забава 20 817,53 лева.

Ревизионният екип обосновава корекциите със следните констатации:

Преобразуване по реда на чл. 81 от ЗКПО, вр. чл. 79 и чл. 54, ал. 1 от ЗКПО. За 2015г. - със сумата 9 689,18 лева, представляваща начислени данъчни амортизации за лек автомобил „М. Б.“ Е 350 CDI 4М, рег. [рег.номер на МПС] . Същият съгласно получените сведения е придобит чрез покупко-продажба от EUROLINK e.K – Германия, за което е ползван данъчен кредит с фактура №24031101/24.03.2011г. и Протокол № 81/24.03.2011г. Стойност на придобиване 96 891,82 лв. Начисляват се амортизации в С. и Д.. От м.01/2016 г. се отдава под наем на „Фронт Секюрити“ ЕООД.

При извършения преглед и анализ на представените в хода на ревизионното производство счетоводни документи за съответните години и извършените насрещни проверки на „Фронт Секюрити“ ЕООД и ЕТ “Грозд – Георги Няголов” ревизиращият екип е установил, че лекият автомобил е отдаден под наем на „Фронт Секюрити“ ЕООД, считано от м.01/2016г., но на същия е начислена данъчна амортизация за 2015г. в размер на 9 689,18 лв.

Административният орган е счел, че ревизираното лице не е представило изчерпателни сведения относно начина на използване на актива за 2015г. предвид факта, че не са представени пътни книжки и др., в резултат на което следва да се приеме, че активът „М. Б.“ Е 350 CDI 4М, рег. [рег.номер на МПС] не е използван за дейността на дружеството. След като активът не се използва за осъществяваната дейност, то при определяне на данъчния финансов резултат, за 2015г. не следва да му се признаят данъчни амортизации и на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО при определяне на данъчния финансов резултат не следва да се признават годишните данъчни амортизации в размер на 9 689,18 лв.

За 2015г., 2016г. и 2017г. — общо със сумата 738 450,69 лева, както следва:

За 2015г. с 6 655,17 лева, за 2016г. със 7 729,27 лева и за 2017г. със 7 729,27 лева поради непризнати амортизации за оградини мрежи и къщички за дивечовъден

участък „К.“ /ДУ „К.“/.

В хода на ревизионното производство е било установено, че „Топаз Мел“ ООД, в качеството си на Изпълнител е сключило договор от 24.09.2009г. с Държавно горско стопанство „С.“, в качеството му на Възложител за стопанисване и ползване на дивеча в ДУ „К.“, в района на Д. „С.“. Договорът е за срок от 15 години. Изпълнителят се задължава ежегодно, в срок до 31 март да заплаща годишна вноска за стопанисване на дивеча в размер на 32 000 лв. без ДДС. Съгласно т.5.4 от Договора, „Топаз Мел“ ООД се задължава да извършва ловностопански мероприятия и осъществява ловностопанска дейност върху площите на ДУ „К.“. Също така се задължава да изпълнява предвиденото в бизнес програмата, с която е спечелил конкурса

От дружеството жалбоподател са дадени обяснения, че през 2017г. и през 2018г. са налице инвестиционни намерения за строителството на Ловен дом, но до момента същото е на етап разходи по проектиране, които намират, счетоводно отразяване в сметка 20712 – Разходи за ловно стопанство – ДУ „К.“ – С. / Разходи за придобиване на ДМА/.

Данъчните ограни са приели, че ревизираното лице не е представило достатъчни документи, доказващи използването на стопанството във връзка с икономическата дейност на дружеството, както и че не е реализирало приходи от организирания лов в дивечовъдния участък. Екипът е намерил, че ревизираното лице не е спазило изискванията на Правилника за прилагане на Закона за лова и опазване на дивеча, като не е водило съответните регистри и не е съставило ценоразпис за предлаганите услуги. Намерили са, че „Топаз Мел“ ООД няма сключени такива договори съгл. 115 от Правилника за прилагане на Закона за лова и опазване на дивеча, както и ценоразпис за предлаганите услуги. В резултат на това са заключили, че са налице обстоятелства за отклонение от данъчно облагане визирани в чл.15 и чл.16 от ЗКПО.

По отношение на начислените амортизации за оградни мрежи и къщички за Ловно Стопанство „К.“, начислени в данъчния амортизационен план на „Топаз мел“ ООД за ревизирания период.

Предвид направения анализ на събраните в хода на ревизията доказателства и направените по-горе констатации, ревизиращият екип е приел за доказано, че стопанисваните активи не е трябвало да бъдат заведени като активи в Д. на дружеството, не са се използвали в икономическата дейност на дружеството и не е следвало да се начисляват данъчни амортизации. Обосновали са извод, че през ревизираните години дружеството не извършвало стопанска дейност и не е реализирало приходи от дивечовъдното стопанство и съответно не е използвало заведените активи в икономическата си дейност. Тези изводи ревизиращият екип аргументира с представените от Специализираната прокуратура протоколи за разпит на свидетели, заявили че са ловували в стопанството. Съответно ревизираното лице е изготвило своя данъчен

амортизационен план за проверяваните отчетни периоди, без да спази изискванията на чл.50, чл.52, чл.58 и чл.59 от ЗКПО, тъй като в него са включени активи, които не отговарят на счетоводните изисквания за амортизируеми активи.

Установено е било също така, че „Топаз Мел“ ООД е закупило мебели от PAVANINI – Италия, TURRI SRL- Италия и от „Ретро-М“ ООД, ЕИК 11501198. Общата стойност на начислената данъчна амортизация за 2017г. е била в размер на 43 350,61 лв. В тази връзка от ревизираното лице са изискани копия от договори, фактури, разплащания, счетоводно отразяване на стоките, а по отношение на доставките от TURRI SRL - Италия и документи- за транспорт и фактическото предаване на стоката и издадени протоколи по чл. 117, ал. 2 от ЗДДС. Такива не са представени.

Инициирана е била насрещна проверка на „Ретро-М“ ООД. От представените доказателства е било установено, че между „Топаз Мел“ ООД и „Ретро-М“ ООД е сключен договор за изработка, доставка и монтаж на ламперия и врати за обект, който се намира на адрес: [населено място], [улица], комплекс „Belle Rose“. В тази връзка ревизиращите са установили, че недвижимият имот, за който са доставени мебели и ламперия, не е заведен в активите на ревизираното лице. Във връзка с издадените фактури за закупени мебели от PAVANINI – Италия и TURRI SRL- Италия, приходните органи са извършили проверки в интернет сайтовете на посочените дружества, документиращи с протоколи №1593697 и №1593696 от 17.10.2019 г., при които е установено, че дружествата са производители и търговци на продукти от изключително висок ценови клас.

Във връзка с горното с акта е прието, че посочените активи са закупени изцяло за лично ползване и същите не е следвало да бъдат заведени като активи в данъчно-амортизационния план. Констатирано е, че те не се ползват в икономическата дейност на дружеството и по тези съображения не следва да се начисляват данъчни амортизации. Посочено е, че амортизацията е в корелация с разсрочване на амортизируема стойност на актива и съгласно разпоредбата на чл. 51, ал. 1 от ЗКПО, при определяне на данъчния финансов резултат не следва да се признават годишните амортизации за активи без бележите на данъчни дълготрайни амортизируеми. На посоченото основание е извършена корекция на декларираните от жалбоподателя счетоводни финансови резултати за 2017г. със сума в размер на 43 350,61 лв., представляваща начислените данъчни амортизации за закупени мебели.

На основание чл. 51, ал. 1 от ЗКПО е извършена и корекция на счетоводния финансов резултат на дружеството със сума в размер на 672

986,37 лв., представляваща начислена амортизация за моторна яхта, марка „Princess“, модел 88Y 040-2016.

Между „Уникредит Лизинг“ ЕАД и „Т. М.“ е сключен Договор за покупко-продажба №.BC 117827 / 01.09.2015г., съгласно който „Т. М.“ е възложило и поръчало на корабостроителя изработването на моторна яхта марка „Princess“, модел 88 Y 040-2016. „Т. М.“ е задало строителните параметри - дължина, широчина, газене, флайбридж и др. към корабостроителя. По силата на гореспоменатия Договор за покупко-продажба, „Т. М.“ се задължава да прехвърли собствеността върху яхтата на „Уникредит Лизинг“ ЕАД. От своя страна „Уникредит Лизинг“ ЕАД, в качеството си на корабособственик, се задължава да прехвърли обратно собствеността на „Т. М.“, като чартърор при условията на Договор за бeърбоут чартър № 117827 / 01.09.2015г.

Във връзка с актива от жалбоподателя са дадени обяснения, че е въведен в експлоатация от м.01.2017г. и е отдаван под наем от м.01/2017г. на следните дружества: LAMAL HOLIDAYS LLS – DUBAI, SAS OFFSHORE – LEBANON и “СИС ИНДУСТРИЙС” ООД. Уточнено е, че активът се отдава под наем, т.е. участва в последващи облагаеми сделки и на фактурите за наем към българските компании се начислява ДДС. В този смисъл носи икономическа изгода на чартъора /наемодателя/. Начисляват се амортизации в С. и Д.. Акумулирани разходи от амортизация през 2017г. – около 760 -770 х.лв., приходи от наем 950-960 х.лв. През 2018г. за периода от м.01/2018г. до м.10/2018г. – разходи за амортизации 640-650 х.лв., срещу отчетени приходи от наеми 500-550 х.лв. През м.11/2018г. активът е консервиран, не се начисляват амортизация, освободен е целия екипаж, не се отдава под наем /т.е. временно не се ползва/. Лизингът за бeърбоут чартър с „Уникредит Лизинг“ приключва м.07-08/2019г. Решено било яхтата да бъде продадена на пазарна стойност около 4,5 милиона лева на същата компания от Великобритания, от която е закупена за 2,4 милиона британски лири, която „Уникредит Лизинг“ ЕАД прелизингова същата чрез договора за бeърбоут чартър за 6 296 484,10 лв. без ДДС.

Във връзка с този актив органите по приходите приемат, че яхтата е получена и ползвана от М. С., но не и за търговската или стопанската дейност на дружеството, което е установено от представените документи във връзка с покупката, наемането и лизинга на яхтата, както и от събраните протоколи за разпит на свидетели в специализираната прокуратура. Предвид това начислените амортизации за самата яхта в размер на 629 648,41 лева, за окомплектовка към яхта — 23 504,33 лева, за увеличение стойност яхта – 5 697,45 лева и за Williams jet tender 460 –

14 136,18 лева не са признати за разход на основание чл. 51, ал. 1 от ЗКПО.

Преобразуване на основание чл. 26, т. 11 от ЗКПО.

За 2015г. е извършено преобразуване на финансовия резултат със сумата 45 163,77 лева, отчетена като разходи за външни услуги по фактура за комисионна за управление на договор за бърбоут чартър, издадена от „Уникредит Лизинг“ ЕАД;

За 2016г. - със сумата 234 383,84 лева, от които 32 395,44 лева застраховка, 796 лева такса регистрация и 201 192,40 лева лихви по договор, разходи за техническо обслужване, както и 45 242,05 лева пристанищни такси;

За 2017г. със сумата 141 009,10 лева разходи за лихви и 66 876,85 лева техническо обслужване и пристанищни такси.

Във връзка с преобразуването, извършено на това основание, органите по приходите са приели, че направените разходи за поддръжка на яхтата са за вещи и активи, които не са използвани в стопанската дейност на дружеството, а за лични цели на съдружниците, не се отнасят към обичайно осъществяваната от дружеството стопанска дейност и не са допринесли за настояща или бъдеща полза на ревизираното лице. Разходите са приети за разпределени в лична полза и за нуждите на собственика, управителя и съдружника в „Топаз Мел“ ООД, което представлява скрито разпределение на печалбата по смисъла на § 1, т. 5, буква а) от Допълнителните разпоредби на ЗКПО, съгласно които такива са сумите, несвързани с осъществяваната от данъчнозадълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица.

Преобразуване на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО.

Ревизиращите органи са намерили, че в рамките на извършената ревизия са констатирани факти, даващи основание за допълнително преобразуване на декларираните финансови резултати за периода 2015г. - 2017г., с непризнати разходи за стопанисването на ДУ „К.“, за наеми на автомобили от EUROLINK e.K - Германия и от „Рент Лукс Мобил“ ЕООД и непризнати разходи за организиран лов от „Марина - СЗ“ ЕООД.

През ревизирия период „Топаз Мел“ ООД е отчетело счетоводни разходи за платени годишни такси за стопанисване на дивеча в ДУ „К.“ и разходи за платен членски внос.

Ревизиращият екип е посочил, че с тези разходи следва да се коригира финансовия резултат на дружеството, тъй като в хода на ревизията е установено, че липсва връзка между дейността на дружеството и

отчетените разходи. В тази връзка на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО е увеличен счетоводният финансов резултат както следва:

- за 2015г. със сумата от 34 052,00 лв.;

- за 2016г. със сумата от 32 168,00 лв.;

- за 2017г. със сумата от 31 984,00 лв.

В хода на ревизията е установено, че „Топаз Мел“ ООД е сключило договор за наем на 3 луксозни автомобили /Porsche Cayenne S Diesel, Mercedes Benz E 400, Rolls Royce Wraith/ с EUROLINK e.K - Германия.

Установено е, че сумите по фактурите за наем са осчетоводени по сметка 602 „Разходи за външни услуги“. В хода на ревизията органите по приходите са изискали от задълженото лице да представи доказателства относно начина на използване на активите, както и доказателства за направени разходи във връзка с експлоатацията им. След като са счели, че предоставените сведения относно използването на активите във икономическата дейност на дружеството са недостатъчни, органите по приходите са приели, че е налице фактическият състав на чл. 26, т. 1 от ЗКПО и са увеличили счетоводните финансови резултати със сумите, съответстващи на отчетените от ревизираното лице разходи за наем на автомобилите, както следва:

-за 2015г. - със сумата от 38 725,42 лв.;

-за 2016г. - със сумата от 36 506,54 лв.;

-за 2017г. - със сумата от 88 207,98 лв.

През ревизирания период „Топаз Мел“ ООД е отчетело счетоводни разходи за ползване на наети автомобили /„Ламборджини Авентадор“ , „М.“ МЛ 500 „М.“, „Б. флаинг спур В“/ от „Рент Лукс Мобил“ ЕООД. По данни от информационната система на НАП и Търговския регистър е установено, че „Рент Лукс Мобил“ ЕООД е извършвало покупка на луксозни автомобили и е отдаване под наем същите на „Топаз Мел“ ООД. ЕТ „Рени Стайкова-Комерс“, „Сис Индустрийс“ ООД и ЕТ „Топаз-Димитър Балджиев“. Изложени са мотиви, че „Рент Лукс Мобил“ ЕООД няма фирмен сайт, от който да се предлагат автомобилите под наем и да рекламира дейността си.

Предвид установеното, органите по приходите са приели, че е налице съставът на чл. 26, т. 1 от ЗКПО, съгласно който не се признават за данъчни цели разходи, несвързани с дейността. Във връзка с отчетените от ревизираното лице разходи за наети автомобили от „Рент Лукс Мобил“ ЕООД е увеличен счетоводният финансов резултат, както следва: за 2015г. със сума в размер на 45 141,25 лв.; за 2016г. със сума в размер на 3 750,00 лв.

В хода на ревизията е установено, че „Марина СЗ“ ЕООД е издало

фактури №9329/29.12.2017 г. и №337/13.02.2018 г. на „Топаз Мел“ ООД. Предмет на доставката с „проведен лов на дива свиня - гонки в ЛС „З.“ и организиран лов -гонки на дива свиня за периода 09.02-11.02.2018г. Разходите са осчетоводени от жалбоподателя като разходи за външни услуги. В хода на ревизията е, че „Марина СЗ“ ЕООД стопанисва дивечовъден участък „Червена-Кривия борун" към ловно стопанство „З.“, Д. „Хвойна“, а фактурите са издадени за предоставени услуги по линия на организирания ловен туризъм по смисъла на Закона за лова и опазване на дивеча. Услугите представляват организиран лов - гонки на дива свиня на територията на ловно стопанство „З.“ и фактурите са платени по банков път от страна на „Топаз Мел" ООД. С РА е прието, че предоставените услуги не касаят дейността на дружеството и на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО е увеличен счетоводният финансов резултат за 2017г. със сума в размер на 3 308,33 лв.

Определени задължения по чл. 195 от ЗКПО.

-за 2015г. – 3 872,55 лева;

-за 2016г. – 3 650,66 лева;

-за 2017г. – 8 820,79 лева във връзка с автомобили, наети от EUROLINK e.K – Германия. Няма удържан и внесен данък по чл. 195 от ЗКПО. Доказателства по чл. 136 от ДОПК не са представени, поради което органите по приходите са приели, че дружеството не може да се ползва от намалените ставки по чл. 12 от СИДДО с Германия, доходите от наем на автомобили са обхванати от чл. 12, ал. 5, т. 2 от ЗКПО и се считат за доходи от източник в страната, поради което подлежат на облагане с окончателен данък при източника по чл. 195, ал. 1 от ЗКПО.

Определени задължения по чл. 38, ал. 1 и 3 от ЗДДФЛ.

Органите по приходите са приели, че отчетените разходи за външни услуги във връзка с придобитата моторна яхта представляват скрито разпределение на печалбата по смисъла на § 1, т. 5, буква а) от Допълнителните разпоредби на ЗКПО, за което се дължи данък по чл. 38, ал. 1 и 3 от ЗДДФЛ. За скрито разпределение на печалбата е приета лихвата, платена по договора с „Уникредит лизинг“ ЕАД, и платените и начислените главници, тъй като не са осчетоводени на разход всички издадени фактури, но са платени по банков път от дружеството. Тези суми са приети за дивидент по смисъла на § 1, т. 4, буква а) от Допълнителните разпоредби на ЗКПО и върху тях са определени задължения за данък върху дивидентите на физическите лица в размер:

-за 2015г. – 3 585,99 лева;

-за 2016г. – 143 619,33 лева;

-за 2017г. – 103 826,97 лева и

-за 2018г. – 76 325,18 лева.

По приложението на ЗДДС.

В хода на ревизията е установено, че „Топаз Мел“ ООД е декларирало извършени вътреобщностни доставки /ВОД/ на брашно за лица, установени в Република Гърция, а именно MALADENIS SOULTANA, EL[EИК] и KONSTANTINIDIS MIHALIS & GIOS, EL999974360. За декларираните от дружеството вътреобщностни доставки, органите по приходите са направили преценка, че не са изпълнени условията за прилагане на режима на ВОД и същите са облагаеми съгласно разпоредбата на чл. 66, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

1. За данъчни периоди м. 02.2016г., от м. 09.2016г. до м. 11.2016г., м. 02.2017г., м. 05.2017г., м. 08.2017г., м. 10.2017г., м. 01 и м. 02.2018г., м. 07 и м. 08.2018г. ревизираното лице е декларирало вътреобщностни доставки с получател KONSTANTINIDIS MIHALIS & GIOS, EL999974360 на обща стойност 175 264,30 лв. При проверка в информационната система на НАП е установено, че гръцкото дружество не е декларирало доставки от българския търговец. С цел потвърждаване достоверността на декларираните ВОД от ревизиращите органи е изпратена молба за информация SCAC до приходната администрация на Гърция. В отговор, от страна на гръцката администрация е посочено, че управителят на гръцкото дружество е представил писмена декларация, в която твърди, че са закупени стоки от „Топаз Мел“ ООД. Посочено е също, че гръцкото дружество не е декларирало проверяваните сделки в неговите счетоводни книги и ДДС декларации. Относно плащането управителят твърди, че е направил такива чрез българската банка UNICREDIT BULBANK. Относно транспорта на стоките от България /с. Ц./ до Гърция /гр. К./ са представени 5 фактури, издадени от българското дружество „ВАМАНД“ ЕООД, ЕИК[EИК], като според Konstantinidis Georgios транспортните разходи са за сметка на гръцкото дружество.

С цел изследване реалното извършване на вътреобщностни доставки към посочения контрагент на ревизираното дружество са връчени Искания за представяне на документи. Установено е, че представените документи и писмени обяснения не се съдържа информация за превоза на стоките към KONSTANTINIDIS MIHALIS & GIOS.

Във връзка с придвижването на стоките от България до Гърция при извършената проверка в информационните масиви на НАП /включително проверки от ГД „Фискален контрол“/ е констатирано, че превозвачи са: за периода 12.02.2016г. и 16.02.2016г. – „Див Транс“ ООД, ЕИК[EИК] и шофьор П. С.; за периода 12.09.2016г., 25.10.2016г., 25.11.2016г.,

10.02.2017г. и 12.05.2017г. - „Ейч Груп“ ООД, ЕИК[ЕИК] и шофьор С. В.; 11.10.2017г., 16.10.2017г., 26.01.2018г., 09.02.2018г., 14.07.2018г. и 31.08.2018г. - „Ваманд“ ЕООД и шофьори Ж. С., Е. С. и А. А.; през период 08.08.2017г. „Митос БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и шофьор Щ. Щ..

В хода на ревизията са извършени насрещни проверки на посочените дружества.

Резултатите за проверката на „Митос БГ“ ЕООД са отразени в протокол №П-02002019154501-141-001/ 27.09.2019г. Видно от писмените обяснения на управителя, дружеството не е извършвало транспорт на стоки на „Топаз Мел“ ООД през м. 08.2017г. В допълнение приходните органи са посочили, че лицето Щ. Щ. не е назначавано на трудов договор в „Митос БГ“ ЕООД и също така не са издавани фактури за извършен транспорт нито към „Топаз Мел“ ООД, нито към KONSTANTINIDIS MIHALIS & GIOS.

В протокол №П-02002019154502-141-01/20.09.2019г. относно превозвача „Ваманд“ ЕООД е посочено, че са представени документи за извършен превоз в т.ч. пътни листове, ЧМР, фактури. Представено е и осчетоводяване за извършено плащане в брой на фактурирания транспорт. Във връзка с това обстоятелство органите по приходите посочват, че съгласно отговора от данъчната администрация на Гърция, плащането на превоза на стоките е с банков превод: PIREUS BANK [банкова сметка].

В хода на извършена насрещна проверка на „Див Транс“ ООД са дадени обяснения, че то е извършвало транспорт на стоки, два курса с поръчител „Топаз Мел“ ООД през м. 02.2016г., като получател по доставките е KONSTANTINIDIS MIHALIS & GIOS. В приложената международна товарителница е вписан получател KONSTANTINIDIS MIHALIS и са положени подпис и печат на получателя. Предмет на доставката е бяло брашно с общо тегло 24 тона по инвойс 6754. Вписани са рег. № на МПС СH6303AM и СH7720EE. Според писмените обяснения от управителя на транспортното дружество, за извършената превозна услуга не е платено. Органите по приходите посочват, че не са представени доказателства за издадени фактури за транспорт към гръцкото дружество или към „Топаз Мел“ ООД, както и че липсват плащания за такава услуга.

В хода на ревизията ИПДПОЗЛ до превозвача „Ейч Груп“ ООД е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, включително чрез изпращане на електронен адрес. Документи не са представени. В ревизионния доклад органите по приходите посочват, че няма фактури за извършен транспорт, отразени в дневниците за продажби на дружеството за периодите м. 09.2016г., м. 10.2016г., м. 11. 2016г., м. 02.2017г. и м. 05.2017г., като и че С. В. не е

назначен на трудов договор в дружеството, не е управител или съдружник в същото.

Съобразно така установените факти и обстоятелства и събраните в хода на ревизията доказателства органите по приходите са приели за недоказано реалното извършване на доставки до KONSTANTINIDIS MIHALIS & GIOS.

2. Установено е, че през ревизирия период „Топаз Мел“ ООД е декларирало вътреобщностни доставки с получател MALADENIS SOULTANA на обща стойност 580 796,43 лв. Във връзка с установени различия при декларирането от двете дружества е изпратена молба за информация SCAC до приходната администрация на Гърция. От страна на гръцката администрация е посочено, че след посещение на декларирания адрес на гръцкия търговец в [населено място] същият не е открит. В отговора е посочено, че на адреса работи друго дружество, а недвижимата собственост е била наета от гръцкия търговец до февруари 2011г. За процесния период от MALADENIS SOULTANA не са подадени ДДС и VIES декларации с декларираните вътреобщностни сделки. Не са представени и счетоводни документи. Посочено е, че ДДС номерът на гръцкия търговец е невалиден към 31.07.2019г., както и че основната дейност на MALADENIS SOULTANA е търговия с безалкохолни напитки и бутилирана вода.

Констатирано е, че в хода на извършените насрещни проверки на дружествата, извършили превоза на стоките от България до Гърция, а именно: „Топаз Транс“ ЕООД, „Кутавов-2“ ЕООД, „Мильо-2007“ ЕООД, „Домино Транс“ ООД, „Максим“ ООД и „Формула 2“ ЕООД, са представени документи, доказващи извършения транспорт.

Във връзка с доставките с получател MALADENIS SOULTANA от ревизираното лице са представени документи, въз основа на които е установено, че предмет на доставките, фактурирани към MALADENIS SOULTANA, е палетизирано брашно с товарен пункт Мелничен комплекс в [населено място]. При ревизията са представени платежни документи, удостоверяващи разплащания с MALADENIS SOULTANA. Плащането е извършено от сметки в „Юробанк България“ АД и „Интернешънъл Асет Банк“ АД. Установено е, че наредител на сумите по фактури на MALADENIS SOULTANA е лицето Chousein Chatzi Sali.

В отговор на връчени Искания за предоставяне на документи от „Юробанк България“ АД и „Интернешънъл Асет Банк“ АД е установено, че банковите сметки са с титуляр Chousein Chatzi Sali - гръцки гражданин.

Предвид изложените обстоятелства, а именно, че адресът, на който са

доставяни стоките, е идентичен с посещения от представители на гръцката администрация и при проверката на този адрес е установено, че там работи друго дружество и недвижимата собственост е била наета от MALADENIS SOULTANA до февруари 2011г., а доставките от „Топаз Мел“ ООД са през период 2016г. – 2018г.; както и с оглед на това, че наредител на сумите по издадените фактури е физическо лице - гръцки гражданин, органите по приходите са заключили, че не може да се установи кое е лицето, получило стоките и дали то е регистрирано за ДДС за целите на вътреобщностната търговия със стоки и услуги.

Предвид изложеното по-горе ревизиращите органи са заключили, че гръцките дружества KONSTANTINIDIS MIHALIS & GIOS и MALADENIS SOULTANA не са действителните получатели на стоките и на основание чл. 66, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, респ. не са налице реално извършени ВОД и за издадените фактури с получател цитираните дружества е доначислен ДДС.

За ползвания от дружеството данъчен кредит:

По аналогични аргументи на изложените в част I от настоящото решение, с РА са извършени корекции на ползвания от ревизираното лице данъчен кредит в общ размер на 1 522 965,12 лв. на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС по фактури и доставчици, както следва:

Отказано е право на приспадане на данъчен кредит в размер на 19 833,33 лв. за данъчни периоди м. 02.2016г., м. 09.2017г. и м. 10.2017г. по фактури, издадени от „Ретро М“ ООД. Предмет на доставките са мебели и ламперия за обект, находящ се в [населено място], [улица], комплекс Belle Rose. В хода на ревизията е установено, че стоките са закупени изцяло за лично ползване. Същите не са използвани в икономическата дейност на ревизираното лице и не са използвани за облагаеми доставки.

Отказано е право на данъчен кредит в размер на 42 740,97 лв. по протоколи по чл. 117 от ЗДДС с доставчик EUROLINK Е.К.- Германия, с ДДС номер DE210201519. Предмет на доставките е наем на луксозни автомобили. Констатирано е, че от м. 02.2018г. същите се отдават под наем от E.N.accessio е.К DE210201519.

В хода на ревизията е установено, че цитираните автомобили са изцяло за лично ползване и същите не се използвани за икономическата дейност на ревизираното лице и не са използвани за облагаеми доставки.

Отказано е право на данъчен кредит в размер на 1 259 296,82 лв. по фактура №[ЕГН] от 31.03.2016г., издадена от „Уникредит Лизинг“ ЕАД. Предмет на доставката е лизингов договор 117827.

В хода на ревизията е установено, че активът - моторна яхта е ползван

изцяло за лични нужди от управителя и негови роднини, и същият не е използван в икономическата дейност на ревизираното лице и не е използван за облагаеми доставки. Приходните органи са посочили, че правото на приспадане на данъчен кредит е упражнено през м. 03.2016г. Посочено е също така, че през данъчен период м. 10.2019г. е издадена фактура №1 от 02.10.2019г. на М. Комуникеъшънс – Л., за продажба на яхтата като стойността на издадената фактура е 3 129 328 лв. Същата е включена в дневник продажби за м. 10.2019г. и не е начислен ДДС.

Отказано е право на данъчен кредит в размер на 92 012,46 лв. по протоколи по чл. 117 от ЗДДС с доставчици чуждестранни юридически лица /SANI SA EL094027165, MILIADIS THEODOROS EL300711587, PR NAUTICA LIMITED GB878386163, UNIVERSAL MARITIME LIMITED GB850176338, ELTRAK EL094110700 и M.TSAGARINOS CO EL999284987/. Предмет на доставките са стоки и услуги, свързани с експлоатацията и поддръжка на моторна яхта.

Установено е, че стоките и услугите са закупени изцяло за лично ползване и не са използвани за облагаеми доставки.

Отказано е право на данъчен кредит в размер на 20 678,49 лв. за данъчни периоди м. 03.2016г., м. 03.2017г., м. 12.2017г. и м.03.2018г. по фактури, издадени от „Югоизточно държавно предприятие“ ДП. Предмет на доставките са годишни такси за стопанисване на дивеча в дивечовъден участък „К.“ и платен членски внос.

От дивечовъдното стопанство не са реализирани никакви приходи и е използвано изцяло за лични нужди на съдружниците и управителите на „Топаз Мел“ ООД.

Отказано е право на данъчен кредит в размер на 2 927,82 лв. за данъчен период м. 02.2018г. по фактури, издадени от „Марина СЗ“ ЕООД. Предмет на доставката са услуги за организиран лов. Предоставените услуги не касаят дейността на дружеството. Формиран е извод, че липсва връзка между дейността на дружеството и отчетените разходи.

Отказано е право на данъчен кредит в размер на 1 704,50 лв. за данъчен период м. 04.2018г. по фактури, издадени от „Тера Тур Сървиз“ ЕООД. От задълженото лице са представени единствено копия на фактурите. Във връзка с представените от „Тера Тур Сървиз“ ЕООД документи и писмения обяснения е установено, че в периода от 23.02 до 25.02.2018г. след проведен лов е съставен разплащателен протокол №СЗДП 00000458/28.02.2018г., на базата на който са издадени две фактури на 28.02.2018г. на С. С.. Едната фактура е за ловните услуги, а другата за услуги по настаняване и изхранване. Ревизиращите са посочили, че по искане на клиента, издадените фактури са сторнирани на 03.04.2018г. и

издадени нови вече на „Топаз Мел“ ООД. Фактурите са платени по банков път на 03.04.2018 г. Формиран е извод, че предоставените услуги не касаят дейността на дружеството.

Отказано е право на данъчен кредит в размер на 83 020,72 лв. по протоколи по чл. 117 от ЗДДС с доставчици чуждестранни юридически лица – TURRI SRL –Италия, PAVANINI SRL – Италия и SMANIA INDUSTRIA ITALIANA MOBIL S.P.A.-Италия.

Установено е, че стоките /мебели/ са закупени изцяло за лично ползване и не са използвани за облагаеми доставки.

За закупените мебели от SMANIA INDUSTRIA ITALIANA MOBIL S.P.A.-Италия тъй като от страна на „Топаз Мел“ ООД не е посочено къде се намират мебелите и за какво се използват, приходните органи са извършили проверка в интернет сайта eng.smania.it. С протокол №1593698 от 17.10.2019г. е констатирано, че дружеството продава луксозни дизайнерски мебели, които са уникати и са от изключително висок ценови клас.

Отказано е право на данъчен кредит в размер на 750,00 лв. по фактура №121 от 31.01.2016г., издадена от „Рент Лукс Мобил“ ЕООД. Предмет на доставката е наем на МПС м.01.2016 . Наетите автомобили са използвани изцяло за лично ползване и не са използвани за облагаеми доставки.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение № 1002/25.06.2020г., с което е потвърден.

За изясняване на спора от фактическа страна, в рамките на образуваното адм. дело № 8130/20г. на АССГ е прието и изслушано заключение на съдебно-счетоводна експертиза, изготвено от вещото лице П. К., която настоящия състав кредитира като обективна и компетентно изготвена. Същата е неоспорена от страните и се цени в цялост. Експертът се е произнесъл по въпросите свързани с отдаване под наем на автомобил „М. Б.“ Е350, с рег. [рег.номер на МПС] , както и с наемането на автомобили от дружеството - жалбоподател. Изследвани също така въпросите свързани със стопанисване и ползване на дивечовъден участък „К.“ в района на Д. „С.“, както и с придобития актив - моторна яхта „PRINCESS“, модел 88Y040-2016.

Във връзка със статута на германското дружество EUROLINK е.К жалбоподателят по адм. дело № 8130/20г. на АССГ е представил документ сочещ, че дружество EUROLINK е.К – Германия е местно лице на Германия.

По цитираното дело, за изясняване на обстоятелствата относно вътреобщностни доставки от „Топаз Мел“ ООД към гръцките дружества

Konstantinidis Mihalis & Gios; Maladenis Soultana е изпратено искане до Гърция и е получен отговор с реф. номер VAT_BG_034597_EL_212A21_20210519_G_RI_R. Получена е информация от митническите органи за напускането на страната на стоки по доставки за Konstantinidis Mihalis & Gios и Maladenis Soultana.

По адм. дело № 8130/20г. на АССГ по искане на жалбоподателя в качеството на свидетели са разпитани лицата Г. И. Й. и Ж. А. Фегали, ливански гражданин. Последният заявява, че е бил акционер в „Сис Индустрийс“-ООД в периода март 2017г.- август 2018г. и в качеството си на такъв е посещавал 4-5 път моторна яхта „Принцес“. Яхтата се намирала в Гърция на пристанище С.. Свидетелят твърди, че е бил там по договор със „Сис Индустрийс“-ООД за използване, маркетинг и партньори, за по-добри взаимоотношения. Свидетелят сочи, че самият той е покривал разходите, а пасажерите са били гости на „Сис Индустрийс“-ООД. Свидетелят Г. И. Й. заявява, че се познава с охраната на дивечовъдния участък „К.“, който се стопанисва от „Т. М.“- ООД. Твърди, че когато му се обади отговорникът на охраната Н. винаги ходи там. Самият Н. е служител „Т. М.“- ООД – горски, който по договор е ангажиран да се грижи за животните. Участъкът е заграден с висока тел и дървени колове, има база, където се съхранява храната за животните, както и „чакала“ за подборния обстрел за изчистване на популацията. Според свидетеля в дивечовъдния участък се извършва няколко вида лов. Той самият ходел основно, за да чисти хищниците – вълци и чакали, както и за обстрелване на лопатари, които не са с добри рога, за да не се разваля видът. Свидетелят твърди, селективният лов е необходим за да се изчистят животните и този лов е уреден в Закона за лова чрез специални разрешителни. Според него не се извършващ заплащания за лова, не е виждал ценоразписи, касови апарати и др.

При повторното разглеждане на делото и след дадените изрични указания във връзка с решение 11797/19.12.2022г. на ВАС, настоящия състав е разпределил доказателствената тежест между страните. Въпреки това нито една от страните не е представила или направила искане за събиране на нови доказателства.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществуващия на правния спор:

РА е издаден от компетентни органи по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК, в установената писмена форма, надлежно мотивиран, посочени са фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК, РД

е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Ревизионното производство е образувано по реда на чл. 112, ал. 1 от ДОПК със ЗВР №Р-22222518005510-020-001 от 11.09.2018г., издадена от Й. Д. М., на длъжност началник на отдел при ТД на НАП С.. Цитираната ЗВР е връчена на управителя М. С. на 21.09.2018г., като от тогава е началото на двумесечният срок за извършване на ревизията по чл. 114, ал. 1 от ДОПК. Този срок е следвало да изтече на 21.11.2018г., но преди това е издадена ЗВР № Р-22222518005510-020-002 от 19.11.2018г., с която е продължен срока на ревизията, с което е извършено валидно продължаване на срока за провеждане на ревизията според разпоредбата на чл.114, ал. 1 от ДОПК. Издадени са заповеди за изменение, съответно от 18.12.2018г. на основание чл. 114, ал. 2 от ДОПК и от 12.02.2019г. и 09.04.2019г. на основание чл. 114, ал. 4 от ДОПК, които са връчени на ревизираното лице по електронен път 09.01.2019г., на 13.02.2019г. и на 10.04.2019г. Предвид гореизложеното съдебният състав не констатира допуснати нарушенията твърдени от жалбоподателя в тази насока.

Не се споделя възражението на жалбоподателя за неспазване на срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК. Въпросният срок не е приклузивен, а инструктивен съответно, неговото нарушение не представлява порок, който да е основание за отмяна на РА, тъй като неспазването му не преклудира правото на защита. На жалбоподателят не е ограничена възможност да организира защитата си, същият е упражнил право си на жалба срещу РА, налице и възможност да атакува акта по съдебен ред и да сочи доказателства във всяко едно от производствата. По отношение на останалите възражения за допуснати други процесуални нарушения, в т.ч. невръчени екземпляри от протоколи за извършени насрещни проверки, несъбрана по предвидения в ДОПК ред информация от Специализирана прокуратура, необсъдени в цялост доказателства: съдът констатира, че е налице редовно връчване на ревизионния доклад и на събраните в хода на ревизията доказателства, включително и екземплярите от протоколите за извършени насрещни проверки; информацията от Специализираната прокуратура е изискан по реда на чл. 42, ал. 3 и чл. 47 от ДОПК, от което се установява, че и в тази насока е спазен реда за приобщаване на доказателствата предвиден в кодекса. Предвид гореизложеното настоящия съдебен състав приема, че ревизионното производство е редовно образувано и водено, съгласно изискванията на ДОПК.

Съдът намира, че обжалваният РА е постановен при спазване на материалния закон.

1. В частта на облагането по ЗКПО, ЗДДФЛ и ЗДДС във връзка с моторна яхта марка „Princess“, модел 88 Y 040-2016:

Видно от документите по делото е, че жалбоподателя е начислявал разходи за амортизация за притежаваната от него моторна яхта и окомплектовка към нея. Съответно е намалил нормативно признатия размер за амортизация за 2017г. за данъчни цели. Според данъчната администрация, моторната яхта не е била използвана за целите на дейността на дружеството в ревизирания период. Поради което с РА е била извършена корекция на декларираните намаления на счетоводния финансов резултат по реда на чл. 54, ал. 1 от ЗКПО.

Съгласно разпоредбата на чл. 54, ал. 1 от ЗКПО: *При определяне на данъчния финансов резултат се признават годишните данъчни амортизации, определени по реда на тази глава.*

Моторна яхта и окомплектовка към нея, са въведени в експлоатация от „Т. М.“- ООД, като от 2017г. дружеството започва да начислява амортизации за нея. По делото се спори дали моторната яхтата е използвана за икономическата дейност на дружеството или единствено за лични нужди на собствениците му. При констатация, че актива не се използва за икономическата дейност на дружеството, то същият не може и да носи икономическа изгода, в тази връзка и според разпоредбата на чл. 59, ал. 1 от ЗКПО: *„Начисляването на данъчни амортизации се преустановява, когато съответният актив временно не се използва (не носи икономическа изгода) през период, по-дълъг от дванадесет месеца. Начисляването се преустановява от началото на месеца, следващ месеца, през който е изтекъл срокът по изречение първо, и се възобновява от началото на месеца на връщането на актива в експлоатация.“* следва да се преустанови начисляването на амортизации на актива, което би довело и до корекция на годишния финансов резултат. По този спорен въпрос са налични две противоположни групи доказателствени материали. От една страна са налични приобщените от органите по приходите доказателства- разпити на лица от екипажа на яхтата, според които същата е ползвана само за развлекателни цели и за лични нужди на управителя, неговото семейството и други близки; писмени обяснение от П. П. и П. В. /капитани на яхтата, които потвърждават тези данни; липсата на представени /въпреки, че са нарочно изискани/ бордови дневници, доказателства за платен наем, обяснения кой е управлявал яхтата, как е договорена цената и какво е включвала същата. От друга са налични твърдения на жалбоподателя, че моторната

яхта е ползвана за стопанската дейност – отдаване под наем, маркетингова дейност, водене на преговори и провеждане на бизнес срещи, като за това са представени като доказателства договори за наем със „Сис Индустрийс“ ООД в качеството на наемател на плавателния съд за периода от м. 03.2017г. до м. 08.2018г., договор от 05.01.2017г. със SAS/OFF SHORE/S.A.L. и договор за наем с Limal Holiday LLS от 12.04.2017г. при извършване на цялостен анализ на доказателствената маса съдебният състав приема, че твърденията на жалбоподателя, че моторната яхта е ползвана за стопанската дейност за недоказани поради слените съображения:

1. Ако действително моторната яхта е била ползвана за твърдените дейности от „Топаз Мел“ ООД, то същото следва да разполага с борден дневник на плавателния съд, където да са отразени всички плавания. Съставянето на този дневник е задължение на капитана на плавателния съд, а последващото му съхранение на ползващото дружество.

2. Липсват доказателства за плащане по посочените договори- единствено са налични твърдения за плащане от страна на „Сис Индустрийс“ ООД /което се явява свързано лице с жалбоподателя/ от дати 15.02.2018г.; 22.02.2018г.; 02.03.2018г. и от 19.03.2018г. - като във всички тях не е посочено изрично плащане по договори за наем, а единствено плащане „по ф-ри“, без да може да се установи по кои точно фактури са тези плащания. В тази насока са и заключенията на приобщената ССЕ /л.772-774 от II част на административното дело/. Отчита се и обстоятелствата, че, с РА №Р-29002918005494-091-001/12.09.2019г., потвърден с Решение №2088/ 11.12.2019г. на директора на дирекция ОДОП С., този въпрос е изследван по отношение на „Сис Индустрийс“ ООД и също е установена липсата на документи, доказващи наличието на връзка между направените разходи за наем на процесния актив и дейността на дружеството, поради което е направен извод за липса на право на приспадане на данъчен кредит по издадените от „Топаз Мел“ ООД фактури за наем, като и непризнаване на тези разходи за данъчни цели.

За останалите твърдени наематели, липсват и доказателства за плащане, което е самостоятелно основание да се приеме, че договорите за наем са фиктивни;

3. Не са представени никакви доказателства за обстоятелствата свързани с използването на моторната яхта, пасажери, маршрути на плаване, начин на определяне на цената и какво би се включвало в нея, което косвено сочи, че яхтата не е била предоставяна на трети страни, а единствено за лични нужди на управителя, неговото семейството и други техни близки.

4. Приобщените разпити на В. Г. /капитан на яхтата/, Н. В. /стюард/, П. В. /помощник капитан/, М. Д. /стюард/, П. П. /капитан и писмени/, както и обяснения на П. В. и П. П., еднопосочно потвърждават гореописаните обстоятелства. В тях са налични именно фактически твърдения, че плавателният съд е ползван единствено за лични нужди на управителя, неговото семейството и други техни близки.

Всичко това преценено в своята съвкупност сочи, че моторната яхта не е била ползвана за стопански цели, а представените договори са фиктивни. Предвид на което, настоящият съдебен състав счита за доказано, че моторната яхта не е била използвана за целите на дейността на дружеството и не може да се приеме, че от ползването ѝ предприятието може да получи икономическа изгода от същия. В следствие на това, и отчетените от „Топаз Мел“ ООД разходи за моторна яхта, „Princess“, модел 88 Y 040-2016 не следва да се приеме, че са във връзка със стопанската дейност на дружеството. Същите не кореспондират с извършваната от дружеството стопанска дейност и не се установява да са допринесли за настоящи или бъдещи ползи на дружеството.

Горните изводи съотнесени към СС 16, според който дълготрайни материални активи са установими нефинансови ресурси, придобити и притежавани от предприятието, които: имат натурално -веществена форма; използват се за производството и/или доставката/продажбата на активи или услуги, за отдаване под наем, за административни или за други цели и се очаква да бъдат използвани през повече от един отчетен период. Според същият стандарт икономическа изгода е постигане (пряко или косвено) в хода на употребата на дълготрайния материален актив на: увеличение на приходите или намаление на разходите. От кредитираните доказателствата по делото не се установява моторна яхта марка „Princess“, модел 88 Y 040-2016, да е довела до увеличаване приходите на „Топаз Мел“ ООД, тъй като както беше посочено не се установява същата да е била отдавана под наем или да се използвала по друг начин, който би довел до увеличаване на приходите на предприятието. Ползването на моторната яхта от управителя и негови близки за развлекателни цели, единствено създава допълнителни разходи на „Топаз Мел“ ООД, в тази връзка, не е налице и другата алтернатива, ползването на актива да води до намаление на разхода на предприятието.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че правилно и законосъобразно органите по приходите са извършили корекция на декларираните намаления на счетоводния финансов резултат на „Топаз Мел“ ООД за моторната яхта.

Споделя се и извода на данъчните органи, за приложението на чл.26, т. 11

от ЗКПО, тъй като както се посочи моторната яхта не е била използвана за дейността на дружеството, а реалното и ползване е било за развлекателни цели на управителя, членове на семейството му и негови близки. В тази връзка съгласно посочената законова разпоредба, въпросните разходи не следва да бъдат признати за такива за данъчни цели, а следва да бъдат като разходи, които представляват скрито разпределение на печалбата. Според легалната дефиниция на понятието дивидент в §1, т.4 от ДР на ЗКПО, *„дивидент“ е разпределението в полза на лице, произтичащо от неговия дял в капитала на друго лице, вследствие на което намалява собственият капитал на последното, включително: доходи от акции, доходи от дялови участия, включително от неперсонифицирани дружества и от други права, третирани като доходи от акции; скрито разпределение на печалба.* Съгласно буква ”в”, скритото разпределение на печалбата е приравнено на доход от дивидент. По смисъла на §1, т.5, буква ”а” от ДР на ЗКПО *скрито разпределение на печалбата са начислените разходи от данъчно задълженото лице, несвързани с осъществяваната от него дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, в случаите, когато са извършени в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица.* От тези легални дефиниции следва извода, че за да има скритото разпределение на печалбата е необходимо едновременно да са налице: отчетен разход, който да не е свързан с дейността на дружеството или да превишава обичайните пазарни нива; да е извършен в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица.

Осчетоводените разходи свързани с закупуването и поддръжката на моторна яхта марка „Princess“, модел 88 Y 040-2016 за 2015г., 2016г. и 2017г. са били в две основни насоки: свързани с договора за лизинг /лихви по лизинговия договор с „Уникредит лизинг“ ЕАД, застраховка на плавателния съд, комисионна за управление/; разходи свързани с поддръжката и експлоатацията на моторната яхта /техническо обслужване, пристанищни такси, контрол от морска администрация, консумиран ток и др./.

От установеното, че моторната яхта е била ползвана единствено за развлекателни цели на управителя на дружеството, членове от семейството му и техни близки, следва да се приеме, че всички горепосочени разходи са намалили собствения капитал на „Топаз Мел“ ООД и са били извършени в полза на М. С. С., /което отговаря на дефиницията §1, т.4 от ДР на ЗКПО за дивидент и на §1, т.5, буква ”а” от ДР на ЗКПО- за скрито разпределение на печалбата/. Това е така защото, тези разходи са били извършени от дружеството за несвързана с

осъществяваната от него дейност, същата е осъществена в полза на съдружника М. С. С. и свързани с него лица. Поради което, не следва да се признаят за данъчни цели разходите с коментираното скрито разпределение на печалбата, доколкото придобиването, поддръжката и експлоатацията на плавателния съд е било насочено единствено към скритото разпределение на печалбата на дружеството в полза на М. С. С. и свързани с него лица.

Предвид това и с оглед събраните в хода на производството доказателства, съдът намира извършеното облагане в РА по реда на чл. 26, т. 11 от ЗКПО и чл. 38, ал. 1 и ал. 3 от ЗДДФЛ за законосъобразно.

В частта по ЗДДС в РА са изложени обосновани и законосъобразни доводи, че по отношение на дружеството „Топаз Мел“ ООД не е налице правото на данъчен кредит за стоки и услуги, свързани с придобиване, експлоатацията и поддръжката на моторната яхта и по фактура №[ЕГН] от 31.03.2016г., издадена от „Уникредит Лизинг“ ЕАД с предмет – лизингов договор.

Безспорно, в случая са налице реални доставки на стоки и услуги. Основанието, поради което е отказано приспадане на данъчен кредит е, че моторната яхта се използват за лични нужди на управителите и/или собствениците на „Топаз Мел“ ООД, а не се използват в икономическата дейност на дружеството и за извършване на облагаеми по ЗДДС доставки. В разпоредбите на чл. 68 – 74 от ЗДДС са определени както реда и условията, при които регистрираните по закона лица упражняват правото на приспадане на данъчен кредит. В разпоредбите на чл. 70, ал. 1 - 5 от ЗДДС са посочени случаите, когато това право е ограничено, а именно когато: *т.1. стоките и услугите, които са предназначени за извършване на освободени доставки по глава четвърта; т.2. стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или дейности, различни от икономическата дейност на лицето; т.3. стоките или услугите са предназначени за представителни или развлекателни цели.* Данъчните органи са отказали приспадане на данъчен кредит за получените стоки и услуги, свързани с моторната яхта, тъй като са констатирани наличието на хипотезата на чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС.

Настоящият съдебен състав приема констатациите на данъчните органи за правилни, в тази насока са изложени мотиви, че ревизираното дружество не използва моторната яхта за целите на независимата си икономическа дейност и за извършваните от него облагаеми доставки. В случая, съобразно събраните и в хода на съдебното производство доказателства и тези надлежно приобщени към административното производство се установява, липсата на доказателства за условията за упражняване на

правото на данъчен кредит по фактури за наем, издадени от „Топаз Мел“ ООД, както и липсата на доказателства да е изпълнено изискването на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, доставките да са предназначени за последващи облагаеми доставки.

Жалбоподателя въпреки направените изрични искания не е представил документи за плавателния съд, от които да може да се приеме, че същият е ползван за икономическата дейност на ревизираното лице. Липсват доказателства стоките и услугите да са използвани за облагаеми доставки. Тъкмо напротив, наличните сочат, че моторната яхта е ползвана само за лични нужди на управителя и негови близки. Предвид на гореизложеното, съдът приема, че и в тази част РА се явява правилен и законосъобразен, а възраженията като неоснователни, следва да се отхвърлят.

В частта на облагането по ЗКПО и ЗДДС във връзка с дивечовъден участък „К.“:

Данъчните органи са изискали в хода на ревизионното производство доказателства от проверяваното дружество за използване на стопанството във връзка с икономическата му дейност. От страна на „Топаз Мел“ ООД такива документи не са представени нито пред административния орган нито в съдебното производство. В хода на ревизията е било установено, че дружеството не е реализирало каквито и да е приходи от дивечовъден участък „К.“, а там се е ловувало само на приятелски начала. Доколкото се касае за специфична услуга, за която се предвижда според разпоредбите на чл. 1169б, ал. 1 и ал. 2 и 115 от Правилника за прилагане на Закона за лова и опазване на дивеча, определен регистрационен режим, включващ издаване на ловни билети, регистриране на ловците, представяне на ценоразпис за предлаганите услуги, изготвяне на разплащателен протокол, сключване на договори между стопанството и ловците участващи във всеки отделен лов- са били изискани и този набор от документи. Отново „Топаз Мел“ ООД не представя и не твърди, че разполага с такива документи. Безспорно установено, че в почти всеки групов лов са участвали и С. С. – син на управителя М. С. и Б. Х. – брат на съпругата на М. С. – т.е. роднина по сватовство съгласно чл. 76 от Семейния кодекс, съответно се явяват свързани лица по смисъла на §1, т. 3, б. „а“ от ДОПК.

Относно доводите наведени от жалбоподателя, че в стопанството е извършван лов без стопанско значение, който би могъл да квалифицира разходите като такива за бъдещи периоди, както и твърденията насочени към евентуални бъдещи ползи за активите на дружеството от извършените дейности по стопанисването и ползването на дивечовъдния

участък. За наличие на лов без стопанско значение, данни за който се съдържат единствено в показанията на свидетеля Г. Й., съдът приема, че от една страна отново се касае за свързано с дружеството лице, което според показанията му: „организира охраната на складовете на „Т. мел“ в [населено място]“, а същевременно във въпросните показания се твърди, че същият е викан от служител на дружеството да участва в лова. Тези твърдения дори да се приемат за достоверни, не оборват констатациите на данъчните органи, че не са налице доказателства за ползване на дивечовъдния участък за стопанска дейност. От тези показания не може да се изведе единствен и непротиворечив извод, че с извършване на обстрел на вреден дивеч и селективен лов биха довели до бъдещи ползи за активите на дружеството. Още повече, че такова задължение за провеждане на лов за регулиране на числеността на дивеча е залегнало в чл. 5.4. бук. „г“ от Договора за предоставяне и стопанисване на дивечовъден участък „К.“. Видно от събрания и кредитиран доказателствен материал е, че ловното стопанство се е ползвало единствено за провеждане на лов от членове на семейството на управителя на дружеството, като поддръжката и цялостната дейност не е била насочена към извършване на стопанска дейност, в тази връзка твърденията за бъдещи намерения за извършване на такава се явяват голословни и недоказани. Същите противоречат и на нормалната икономическа логика, тъй като ако дружеството е имало намерение да извършва твърдяната стопанска дейност, е нямало никакви пречки да я осъществявала и през ревизирания период, макар и не всички животни да са били „трофейни“ екземпляри или поне да е създадо някаква организация или материална база, която да позволява да извършва такава стопанска дейност. Твърдените инвестиционни намерения за изграждане на ловен дом, също се приемат за недоказани и без каквато и да е икономическа логика, предвид изминалия период от дейността на договора- към крайния ревизионен период са изминали повече от девет години, а до изтичане срока на договора са останали по-малко от шест години. Същевременно, според твърденията сградата все още е етап проект, т.е. дори да се бъде построена, тя би се ползвала за кратък период съобразно срока на договора, което отново сочи, че тези възражения са несъдържателни.

Предвид всички гореизложено, правилен и законосъобразен се явява извода на данъчните органи, че дивечовъден участък „К.“ не е бил използван за стопанска дейност от дружеството.

Действително органите по приходите са посочили, че: „са налице обстоятелства за отклонение от данъчното облагане визирани в чл.15 и

чл.16 от ЗКПО“, без да аргументират която и да е алтернатива на посочените разпоредби. Въпросните разпоредби са с последици коригиране на данъчните задължения на дружеството на база определяне на данъчната основа и на данъка при условия, които биха възникнали за несвързани лица или определянето ѝ или на база данъчната основа при определяне на обичайна сделка от същия вид. В РА липсват мотиви за прилагането на този вид корекция, същевременно обаче не се установява и такава да е правена за изследваните дейности. Предвид на което, може да се приеме, че се касае за техническа грешка в контролираните актове, но доколкото същата не влияе на определяне на дължимите задължения, то и този пропуск не следва да се приема за самостоятелно основание за отмяна на РА и Решението на Директора на ОДОП-С. в тази му част. В актовете са изложени последователни мотиви, за корекция на начислените разходи за амортизация и тези свързани със стопанисването на дивечовъден участък „К.“, с посочени правни основания съответно чл. 54, ал.1 от ЗКПО и респективно по чл. 26, ал.1 от ЗКПО, който съответстват на начина на определяне на данъчните задължения от страна на органите по приходите.

В частта на начислените разходи във връзка със стопанисването на дивечовъден участък „К.“. Данъчните органи са приели, че следва да приложат разпоредбата на чл. 26, т. 1 от ЗКПО, тъй като са установили, че същите не са свързани с дейността на дружеството, поради което не се признават за данъчни цели и с тях се преобразува еднократно счетоводният финансов резултат за периода, в който са осчетоводени. Под „разходи, несвързани с дейността“ в съдебната практика се приема, че това са разходи, които не пораждат последици за икономическата дейност на задълженото лице и не са пряко или косвено свързани с функционирането му като търговец. От друга страна чл. 10 от ЗКПО въвежда принципа за необходима документална обосновааност на счетоводните разходи, за да се признаят за данъчни цели, а те се признават при условие, че са свързани с дейността на предприятието. Такива доказателства в настоящото производство липсват, като същевременно доказателствената тежест за установяване на тези обстоятелства е за жалбоподателя. Единствено е представе договор /л.48-48 и сл. от приложение б/, сключен на 24.09.2009г., за срок от 15 г. между Д. „С.“ и „Топаз Мел“ ООД, за стопанисване и ползване на дивеча в дивечовъден участък „К.“. В договора са залегнали правата и задълженията свързани с ползването на участъка- да заплаща дължима годишна вноска за стопанисване на дивеча, да заплаща годишна такса за ползване на дивеча, да извършва ловностопански мероприятия-

организация и извършване на подхранване на дивеча, създаване и подържане на фуражна база за дивеча, изграждане на ловностопански съоръжения, регулиране числеността на дивеча и участие в таксацията на дивеча. Всички тези задължения на жалбоподателя са възникнали в момента на сключване на договора, предхождащ началото на ревизирия период с шест години и съответно действал към края на периода за срок от девет години. Въпреки това в този значителен период от време не се установяват данни дружеството да е използвало участъка за стопанска дейност, а твърденията за бъдеща такава не се подкрепят от каквито и да е доказателства. Липсва и стопанска логика в тези твърдения, доколкото към момента на ревизията е изтекъл по-голямата част от срока на действието по договора, то в бъдещето планиране на такава дейност, не би довело до получаване на печалба, с оглед значителните по размер такси и разходи за ползването на участъка. Предвид на което, съдът приема, че задълженото лице не е представило документи, доказващи наличието на връзка между направените разходи във връзка със стопанисването на дивечовъден участък „К.“ и дейността на дружеството и че тези разходи не са свързани с дейността на „Топаз мел“ ООД. Ето защо, основателно и законосъобразно ревизирият екип е приложил нормата на чл. 26, т. 1 от ЗКПО и е увеличил счетоводния финансов резултат на основание чл. 23, ал.2, т. 1 от ЗКПО.

Предвид установените и описани по-горе обстоятелства, според настоящия съдебен състав и относно частта по ЗДДС, законосъобразно и правилно ревизирият екип е приел, че дивечовъден участък „К.“ е използвано изцяло за лични нужди и от същото дружеството не е реализирало приходи. Предвид на което, в съответствие с разпоредбата на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, законосъобразно е било непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по издадените от „Югоизточно държавно предприятие“ ДП фактури. Ето защо, направените възражения от страна на жалбоподателя в тези части на РА, се приемат за неоснователни.

В частта на облагането по ЗКПО и ЗДДС във връзка с използваните от „Топаз Мел“ ООД луксозни автомобили.

Видно от документите по преписката, в хода на ревизията са представени доказателства, съгласно които автомобили М. Б. S 500 с рег. [рег.номер на МПС] , М. Б. S 500 с рег. №СВ211АА и М. Б. Е 350 СDІ с рег. [рег.номер на МПС] от м. 01.2016г. се отдават под наем на „Фронт Секюрити“ ЕООД и на „Грозд –Нася Няголова 1“ ЕООД.

Относно М. Б. Е 350 СDІ с рег. [рег.номер на МПС] е начислена данъчна амортизация за 2015г., за която е прието от даначните органи, че не е

доказвано от страна на ревизираното лице начина на използване на автомобила, застраховки, пътна книжка, пътни листове и др. Поради което, ревизиращият орган е приел, че автомобил М. Б. Е 350 CDI с рег. [рег.номер на МПС] не е използван за дейността на дружеството и е коригирал данъчния финансов резултат. Този извод на данъчните органи е правилен. Доказателства при извършената насрещна проверка на „Грозд –Нася Няголова 1“ ЕООД, са представени единствено договор за наем на МПС /л.23 от папка 11/, фактури /л.24-37 от папка 11/, доказателства за извършено плащане / л.38 от папка 11/, както и писмено обяснение от „Грозд –Нася Няголова 1“ ЕООД /л.22 от папка 11/, в което се сочи, че л.а с рег. [рег.номер на МПС] е ползван дейността на дружеството и всички разходи по експлоатацията са за сметка на наемателя. От една страна според съдебния състав от представените доказателства, не може да се установи, че извършените плащания са именно за наемната вноска на лекия автомобил, тъй като в посочения документ единствено е отразено плащане по фактури. От друга „Грозд –Нася Няголова 1“ ЕООД се твърди, че всички разходи за експлоатацията били за негова сметка, но не е представил никакви доказателства за тях. Също така, не се представя и пътна книжка и пътни листове за ползване на л.а. Преценени в своята съвкупност горепосочените доказателства сочат, че л.а. М. Б. Е 350 CDI с рег. [рег.номер на МПС] не е бил ползван за дейността на дружеството, а отдаването му под наем е било фиктивно. В тази връзка се приема за правилна констатацията на данъчните органи, че следва на основание чл. 54, ал.1 от ЗКПО да се приеме, че не следва да се признаят годишните данъчни амортизации за този актив. Ето защо, направената корекция на данъчния резултат се явява законосъобразна.

Относно наетите луксозни автомобили от дружеството. „Топаз Мел“ ООД е сключило договор за наем с EUROLINK e.U – Германия за автомобили: Porsche Cayenne S Diesel с рег.№SHA-IS 663, Mercedes – Benz E 400 с рег.№ S-MU2211 и Rolls Royce Wraith с рег.№S-MS 221 и с „Рент Лукс Мобил“ ЕООД за автомобили: Ламборджини Авантадор с рег.№C222111, М. МЛ 500 4 М. с рег. [рег.номер на МПС] и Б. флайнинг спур В с рег. [рег.номер на МПС] . Данъчната администрация неколкратно е изисквала от жалбоподателя представяне на документи относно начина на приемане и предаване на автомобилите, префактурирани ли са разходи, осчетоводени ли са такива във връзка с експлоатацията на автомобилите, пътни листа, заплащани ли са застраховки и данъци МПС тяхното осчетоводяване, информация за начина на използване на активите, собствени и наети от дружеството, от кого и как се използват. Въпреки това, проверяваното дружество не е представило каквато и да е

информация свързана с тези автомобили. Информация е изисквана и от „Рент Лукс Мобил“ ЕООД за автомобили: Ламборджини Авантадор с рег.№С222111, М. МЛ 500 4 М. с рег. [рег.номер на МПС] и Б. флайнинг спур В с рег. [рег.номер на МПС] , дружество не е представило исканата информация по извършена насрещна проверка, приключила с протокол №П-22221019046327-141-001 от 24.06.2019 г.

Предвид липсата на документи доказващи ползването на гореописаните наети леки автомобили в икономическата си дейност, съдът намира, че обосновано данъчните органи са приели, че цитираните автомобили са изцяло за лично ползване и същите не са използвани в икономическата дейност на „Топаз Мел“ ООД, както и за облагаеми доставки.

След като задълженото лице не е представило документи, доказващи наличието на връзка между направените разходи за наем на процесните автомобили и дейността на дружеството, основателно ревизиращият екип е приложил нормата на чл. 26, т. 1 от ЗКПО и е коригирал финансовия резултат на „Топаз Мел“ ООД, за 2015г., 2016г. и 2017г.

Правилно и законосъобразно ревизиращият екип е приел, че за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит по издадените протоколи за наем, не са налице предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 70, ал. 1, т. 2 от същия закон, предвид посочените по-горе установени фактически положения, за неизползването в икономическата дейност на дружеството и за неизвършване на облагаеми по ЗДДС доставки свързани с посочените автомобили.

Във връзка с установеното с РА, че „Топаз Мел“ ООД не е декларирало и внесло данък по чл. 195, ал. 1 от ЗКПО върху дохода от наем, реализиран от EUROLINK e.U – Германия.

Доходите с източник Република България, които имат характер на основа за облагане с данък при източника, са лимитативно изброени в чл. 12 от ЗКПО. В разпоредбата на чл.12, ал.5, т.1 от ЗКПО е посочено, че доходите от наем или друго предоставяне за ползване на движимо имущество са доходи от източник в страната. Същевременно според чл.195, ал.1 от ЗКПО, доходите от източник в страната, посочени в чл.12, ал.2, 3, 5 и 8 от ЗКПО, на чуждестранни юридически лица, когато не са реализирани чрез място на стопанска дейност в страната, подлежат на облагане с данък при източника, който е окончателен.

В хода на административното производство „Топаз Мел“ ООД не е представило съобразно изискванията на чл.136 от ДОПК: удостоверение от данъчната администрация на Германия, че EUROLINK e.U е местно лице на Германия; декларация от притежателя на дохода от наем, че е

действителен притежател на дохода; декларация, че няма място на стопанска дейност в България; удостоверяване, че са изпълнени особените изисквания за прилагане на СИДДО. Предвид на което, данъчните органи са приели, че за този наем не следва да се приложи разпоредбата на чл.12 от СИДДО с Германия.

В подадената жалба до съда, задълженото лице е представило единствено удостоверение от данъчната администрация на Германия, че EUROLINK e.U е местно лице на Германия. В хода на съдебното производство, допълнителни доказателства в тази насока не са били представени. За да може да се приеме, че е налице основания за приложение на СИДДО с Германия, следва според чл. 135, ал. 2 от ДОПК да се удостоверят основанията за това, като същите са посочени в чл. 136, т.1, т.2, т.3 и т.4 от ДОПК. В посочения текст е предвидено удостоверяване на всяко едно от четирите обстоятелства чрез съответните документи. В случая жалбоподателя доказва наличието единствено на основанието по чл. 136, т. 1 от ДОПК, предвид на което не може да се приеме за установено, че е изпълнен състава на нормата, което да доведе до извода, че следва да се приложи СИДДО с Германия.

Предвид на което, съдът констатира, въпреки представеното удостоверение, че правилно и законосъобразно органът по приходите е квалифицирал доходите от наем на автомобилите като доход по смисъла на чл. 12, ал. 5, т. 2 от ЗКПО. Същите попадат в приложното поле на чл. 195 от ЗКПО, съответно се облагат със ставка в размер на 10 % съгласно чл. 200, ал. 2 от ЗКПО.

Относно облагането по ЗКПО и ЗДДС във връзка със закупените от „Топаз Мел“ ООД мебели:

При извършване на ревизията органите по приходите са изискали документи, от които да е видно какъв е конкретно предметът на доставка и предназначението ѝ. Дружеството не е представило каквито и да е документи свързани с това искане. Била е извършена и насрещна проверка на доставчика „Ретро-М“ ООД, при която е установено, че по силата на договор от 25.11.2015 г. следва да изработи, достави и монтира ламперия и врати за обект, който се намира на адрес: [населено място], [улица], комплекс „Belle Rose“. За посочения недвижим имот е установено, че не фигурира в активите на ревизираното лице. От така установените фактически обстоятелства, следва да се приеме за недоказано използването на активите за осъществяваната дейност. Предвид на което, констатациите в РА са правилни и законосъобразни в коментиранията част. В тази връзка, извършената данъчна регулация е осъществена законосъобразно и правилно в съответствие с разпоредбите

на чл. 26, т. 1 от ЗКПО, а на основание чл. 68, ал.1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС не е признато правото на приспадане на данъчен кредит.

От събраните доказателства- не се установява и използването в икономическата дейност на дружеството на стоките по фактури, издадени от PAYANINI - Италия и „TURRI“ SRL – Италия. Органите по приходите са установили, че закупените материали от PAYANINI – Италия /производител и търговец на висококачествени каменни облицовки/ са заведени в Д. на дружеството като „мебели за лаборатория“. Видно от представена фактура №306/09.03.2017г., издадена от TURRI SRL – Италия е, че доставката е с предмет мебелировка за трапезария, всекидневна, бар, спалня, кухня и т.н. От проверяваното дружество не са представени и изисканите документи за транспортиране на стоката, за заплащане по доставките, както и данни за обстоятелството къде се намират. Всичко това преценено в своята взаимовръзка сочи, че закупените луксозни дизайнерски мебели са изцяло за лично ползване. Ето защо, законосъобразно и обосновано ревизиращият орган е коригирал счетоводния финансов резултат с начислените амортизации и не е признал правото на приспадане на данъчен кредит, поради обстоятелство, че стоките /мебели и каменни облицовки/ не се използват в икономическата дейност на жалбоподателя и за последващи облагаеми доставки. В тази връзка, извършената данъчна корекция е осъществена законосъобразно и правилно в съответствие с разпоредбите на чл. 26, т. 1 от ЗКПО, а на основание чл. 68, ал.1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС не е признато правото на приспадане на данъчен кредит.

Относно облагането по ЗДДС във връзка с фактура, издадена от SMANIA INDUSTRIA ITALIANA MOBIL – Италия, с установява следното:

При извършената ревизия са изискани доказателства къде се намират и за какво се използват закупените мебели. Такива доказателства не са представени от „Топаз Мел“ ООД. Предвид на това, законосъобразно органите по приходите са приели, че не е доказано ползването на предмета на доставката за последващи облагаеми доставки и за дейността на жалбоподателя. Предвид на липса на нови доказателства представени пред съда и това, че изводите на данъчните органи са правилни, съдът счита, че извършената данъчна корекция е законосъобразна.

Относно извършеното облагане по ЗКПО и ЗДДС на дружеството във връзка с фактури, издадени от „Марина – СЗ“ ЕООД с предмет организиран лов - гонки на дива свиня:

Видно от приобщените по ревизионното производство документи е, че

издадените от доставчика фактури са за предоставени услуги –организиран лов - гонки на дива свиня на територията на ловно стопанство „З.“. В писмените обяснения от „Марина – СЗ“ ЕООД се сочи, че дружеството стопанисва дивечовъден участък „Червена –Кривия борун“ към ловно стопанство З.. Същевременно „Топаз мел“ ООД не е представило документи, доказващи наличието на връзка между направените разходи и дейността на дружеството. Предвид на което, се установява, извършената данъчна регулация е осъществена законосъобразно и правилно в съответствие с разпоредбите на чл. 26, т. 1 от ЗКПО, а на основание чл. 68, ал.1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС не е признато правото на приспадане на данъчен кредит.

Относно облагането по ЗДДС във връзка с фактури, издадени от „Тера Тур Сервис“ ЕООД:

В хода на ревизията след изискване от органите по приходите от страна на проверяваното дружество не са представени други документи, освен спорните фактури. Същевременно, при направената в хода на ревизионното производство насрещна проверка, са представени документи, видно от които са представени ловни услуги, включващи отстрел и настаняване. Спорните доставки не касаят дейността на „Топаз Мел“ ООД, поради което в РА правилно е отказано право на приспадане на данъчен кредит. В тази връзка съдът, приема, че и тази данъчна регулация е обоснована и законосъобразна.

В частта на облагането по ЗДДС във връзка с декларираните ВОД с получател KONSTANTINIDIS MIHALIS & GIOS:

В принципен план следва да се посочи, че относно вътреобщностна доставка е налице легална дефиниция в разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС. Според нея ВОД е доставка на стоки от доставчик, регистриран по ЗДДС на територията на страната, до получател на територията на друга държава членка, който е регистриран за целите на ДДС в другата държава членка. Според разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗДДС /действаща към момента на ревизирания период/ -ВОД по чл. 7 са облагаеми с нулева ставка на данъка, ако не представляват освободени вътреобщностни доставки по смисъла на чл. 38, ал. 2 от ЗДДС. Според ал.2 от същия член, за да се приложи разпоредба, е необходимо лицето – доставчик да разполага с:*1. документи за доставката, определени с правилника за прилагане на закона, и 2. документи за изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка, определени с чл. 45а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1912 на Съвета от 4 декември 2018 г.*

за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки (ОВ, L 311/10 от 7 декември 2018 г.), наричан по-нататък "Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011". Такива документи са тези по чл. 45, т. 1, б. „а“ от Правилника за прилагане на ЗДДС /ППЗДДС/, а именно: фактура за доставката, издадена на получател, който е регистриран за целите на ДДС в друга държава членка, с посочен идентификационен номер на получателя, под който му е извършена доставката: документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка, а именно транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка.

В конкретния случай в представената от страна на ревизираното лице информация не се съдържат данни за превоза на стоките към KONSTANTINIDIS MIHALIS & GIOS. Въз основа на приложените към делото доказателства, съдът констатира, че не са налични всички изкуеми от закона документи, който дори при направени проверки в гръцкото дружество и дружествата превозвачи в голяма част липсва, а ако са налични са с противоречиво съдържание. За нито една от посочените в РА сделки не е налице пълният обем от необходими документи, сочещи, че действително е извършена ВОД. За датите 12.09.2016г., 24.10.2016г., 24.11.2016г., 10.02.2017г. и 12.05.2017г. с превозвач „Ейч Груп“ ООД - липсват фактури за извършен транспорт, а и лицата посочени като шофьори не са били назначени в дружеството. Относно доставка от 08.08.2017г. с превозвач „Митос БГ“ ЕООД, видно от обясненията на управителя на дружеството Щ. Щ. /л. 54 и 60 от папка 28/-, е че същото не е извършвал превоз на стоки на „Т. М.“ през м.08.2017г., като съответно липсват и документи за този превоз. В хода на извършена насрещна проверка на „Див Транс“ ООД не е представило доказателства за издадени фактури за транспорт към „KONSTANTINIDIS MIHALIS & GIOS“ или към жалбоподателя за посочените в РА доставки. Не са установяват и плащания за извършената транспортна услуга. Във връзка с представените доказателства и обясненията на В. А. управител на „Ваманд“ ЕООД / от л.139 до л. 161 от папка 28/ се установява единствено извършени плащания в брой за транспортните услуги. Тези обстоятелства са в противоречие с обяснения от страна на управителя на KONSTANTINIDIS MIHALIS & GIOS, според които плащанията на транспортирането на стоките са извършени от него с банков превод, от негова лична сметка. Същевременно в материалите по делото не се

установяват случай на извършени проверки на стоки с висок фискален риск при извършени ВОД при напускане на страната с получател „KONSTANTINIDIS MIHALIS & GIOS“. Същото така следва да се посочи, че и другите налични транспортни документи /доколкото са четливи/, никъде не съдържат информация за доставка на стока именно на гръцкото дружество „KONSTANTINIDIS MIHALIS & GIOS“, в повечето от тях или се сочи само К. Гърция или само К.. Единствено в ЧМР към фактура от 13.09.2018г. издадена от „Ваманд“ ЕООД /л.155 от папка 28/ се съдържа наименованието на „KONSTANTINIDIS MIHALIS & GIOS“, за същата е налице и Протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск при извършени ВОД при напускане на страната с получател „KONSTANTINIDIS GREES“ с дата 10.09.2018г. /л.157 от папка 28/. Същевременно обаче, видно от РД последната доставка, за която е извършена данъчна корекция за доставка с получател „KONSTANTINIDIS MIHALIS & GIOS“ е тази от 13.07.2018г., т.е. около два месеца след това. Наличните данни получени от Агенция „Митници“ относно премилалите изход на ГКПП товарни автомобили в периода 01.04.2016г. до 31.08.2018г. не могат да обосноват извод, че твърдените доставки са извършени, от една страна поради липса на информация за крайния пункт за доставка на стоката ако изобщо е имала такава в превозното средство, а от друга и липса на конкретни дати на преминаване на ГКПП. Не на последно място, следва да се вземе и предвид заявеното от гръцкия гражданин Konstantinidis Georgios в отговора на молбата по SCAC, че не е запазил никакви фактури по въпросните сделки, че дружеството му не е декларирало проверяваните сделки в неговите счетоводни книги и ДДС декларации в обобщените декларации VIES за вътреобщностни придобивания, което е съществена индиция, че дружеството „KONSTANTINIDIS MIHALIS & GIOS“ не е реалния получател на доставките, ако се приеме изобщо, че същите са били осъществени.

Предвид всички събрани в ревизионното производство доказателства, съдът приема извода, че доставките на стоки до KONSTANTINIDIS MIHALIS & GIOS не могат да бъдат доказани, предвид липса на необходимите според разпоредбата на 53, ал. 2 от ЗДДС вр. с чл. 45, т. 1, б. „а“ от ППЗДДС документи удостоверяващи извършения В. за дати 15.02.2016г., 11.02.2016г., 12.09.2016г., 24.10.2016г., 24.11.2016г., 10.02.2017г., 12.05.2017г. 08.08.2017г., 11.10.2017г., 16.10.2017г., 26.01.2018г., 09.02.2018г., и 13.07.2018г. Ето защо настоящата съдебна инстанция приема, че изводите на органите по приходите в насока, че не са изпълнени условията за признаване на В., тъй като не се установява

конкретното лице получило стоките и дали същото отговаря на условията на законовите условия са правилни и законосъобразни. Предвид на което и законосъобразно е извършено начисление на ДДС на издадените фактури на основание чл. 66, ал.1, т.1 от ЗДДС.

Относно на облагането по ЗДДС във връзка с декларираните ВОД с получател MALADENIS SOULTANA:

По делото е установено, че декларираните доставки от „Топаз Мел“ ООД към MALADENIS SOULTANA са през периода от 2016г. до 2018г. До данъчната администрация на Р.Гърция е била отправена молбата по SCAC за извършване на проверка на гръцкото дружество MALADENIS SOULTANA. След извършена проверка, гръцките данъчни власти са установили, че; гръцкия търговец не е открит на декларирания адрес, като на този адрес работи друго дружество, а проверявания субект е бил наел обекта до 2011г.; била е отправена покана да се представят счетоводните книги на проверяваното дружество, но такива не са били представени; последната ДДС декларация е била подадена от MALADENIS SOULTANA за третото тримесечие на 2012г., съответно гръцкия търговец не е подавал ДДС декларации в проверявания период; MALADENIS SOULTANA не е подавала декларации VIES за вътреобщностни сделки; ДДС номера на гръцкия търговец е неправилен и невалиден в системата VIES.

От страна на данъчните органи е установено, че плащането по фактурите е извършено от физическо лице - гръцки гражданин.

Така установените фактически положения, безспорно доказват, че не MALADENIS SOULTANA е реалния получател на доставките, тъй като същата в значителен период преди проверяваните доставки не е декларирала сделки по ДДС, изобщо не е декларирала вътреобщностни сделки, дружеството няма и валиден ДДС номер, а и е напуснала ползвания адрес, без да посочи актуален на гръцката данъчна администрация. Тези факти сочат, че дружеството MALADENIS SOULTANA не осъществява активна търговска и производствена дейност. Същевременно, същото дружество според счетоводното отразяване на жалбоподателя, е получавало на 49 доставки от средно по 22-23 тона палетизирано брашно за времето от 11.04.2016г. до 01.08.2018г. липсва каквато и да е икономическа логика, дружеството да придобива значително количество стока, без да я ползва за производство или търговия и да я включва в съответните си отчети.

Тези обстоятелства, които са извън това дали са извършени конкретните доставки, правилно са оценени от органите по приходите като нарушение на условията за наличие на режим на В., като за нарушение

законосъобразно е прието, че не индивидуализира лицето, което реално е получило стоките и дали то е установено на територията на ЕС, и е регистрирано за целите на ДДС в държава членка.

Следва да се посочи, че от събраните доказателства се установява, че жалбоподателят е бил наясно с обстоятелството, че не дружеството MALADENIS SOULTANA е действителния получател на стоките. Това се доказва както от плащанията, за които е установено, че винаги са били извършвани от конкретно физическо лице, а не от сметките на дружеството получател, така и от липсата на каквито и да е писмени документи свързани с оферти, договаряне на количества и цени на стоките, транспорт и т.н.

Предвид на това и след като не може да бъде установено кое е лицето, реално получило стоките и дали то е регистрирано по ДДС в държава членка- не са налице условията за прилагане на режима на ВОД според разпоредбите на 53, ал. 2 от ЗДДС вр. с чл. 45, т. 1, б. „а“ от ППЗДДС. Липсата на безспорни доказателства за наличие на вътреобщностна доставка обуславя приложимостта на общият ред за облагане на доставки по смисъла на чл. 66, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, който правилно и законосъобразно е приложен от органите по приходите.

С оглед на горното съдът намира, че събраните от ревизиращите органи доказателства са правилно преценени и заключенията в акта не противоречат на цялостното съдържание на установените при ревизията факти и обстоятелства и събрани доказателства, като събраните в хода на съдебното производство доказателства не променят този извод. Ето защо, ревизионният акт №Р-22222518005510-091-001/10.03.2020 г., на „Топаз Мел“ ООД са определени допълнителни задължения за корпоративен данък /КД/ по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ в размер на 159 465,90 лв. и са начислени лихви в размер на 38 739,95 лв. за 2015 г., 2016 г. и 2017 г.; данък по реда на чл. 195 от ЗКПО за 2015г., 2016г. и 2017г. в размер на 16 344,00 лв. и лихви в размер на 5 122,82 лв.; данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за периодите 2015 г., 2016 г., 2017 г. и 2018 г. в размер на 327 357,47 лв. и лихви в размер на 92 705,54 лв.; данък по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, вследствие на доначислен данък добавена стойност /ДДС/ в размер на 148 258,84 лв. и отказано право на приспадане на данъчен кредит за периодите от м. 01.2016г. до м. 08.2018г. в размер на 1 522 965,12 лв. и лихви в размер на 617 168,17 лв., следва да бъде потвърден като правилен и законосъобразен. Предвид изложените аргументи, съдът приема, че и Решение № 1002/25.06.2020г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" С. е законосъобразно и правилно и като

такова следва да се потвърди.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Предвид материалния интерес определен на 2 928 127.81 лв и според разпоредбата на чл.161, ал.1 от ДОПК и съобразно с чл.8, ал.1, вр. чл. 7, ал.2 т.7 от Наредбата №1 от 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /в редакцията и Обн. в ДВ бр. 88 от 4.11.2022г., доколкото настоящото делото е образувано на 30.12.2022г./ то се определя на 68571,92 лева.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от „Т. М.“ – ООД - [населено място], представлявано от управителя Д. Х. Б. срещу Ревизионен акт № Р-22222518005510-091-001/10.03.2020г., издаден от Й. Д. М. – орган, възложил ревизията и Й. Т. Й. - З. - ръководител на ревизията потвърден с Решение № 1002/25.06.2020г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" С..

ОСЪЖДА „Т. М.“ – ООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 5, представлявано от управителя Д. Х. Б. да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - [населено място] при ЦУ на НАП сумата от 68571,92 /шейсет и осем хиляди петстотин седемдесет и един лева и деветдесет и две стотинки/. Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: